

Jamb Lyppuen 15-III-1939

Mama, meua: Sou

amb tot el dia d'avui tres els dies que no he rebut noves teves. No comprenc aquesta irregularitat constant-me que diàriament em dediques uns moments. Et deia ja dos cartes que el Ber havia marxat i que jo restaria ací junt amb els companys de professió. La disgregació ha començat. Han evacuat ja dos camps. Entre els que han sortit hi ha Alexandre que es a Bar Carés; malgrat això em trobat la fórmula de no perdre contacte. Et donava el lloc on pots dirigir la correspondència que es Camp 13, Camp Civil.

També a mitjatar da d'ahir tinguerem una grata nova. Vín que una representació dels anomenats "Amigos cuáqueros" amb una limitada llista de mestres a l'objecte de fer-se amb dades sobre l'edat, etc, etc. En aquesta llista hi

guero jo, Fabrega, Lombardi a Small, Ramirez etc. No se si ignores el treball d'aquesta gent (son els que a Barcelona reparten pa a les escoles, llet etc) Han tret d'aquest camp gent intel·lectual d'altres professions (Romà Mas, sortí per aquest conducte com a periodista) i els atenen molt bé. De moment et porten a Perpignan, on et barregen, et donen roba nova total i allí en un hotel passes uns dies, Més tard et traslladen a Toulouse a una residència alguns els porten a Condis. Mentrestant, fan gestions, en molts casos busquen treball, etc, com pots veure una gran bicoca. Digueren que la llista seria retransmesa alix mateix a Sondres i segons referencies una vegada ja provada, és qüestió de 8 o 10 dies a què et reclamin. No deixo, com pots pensar, meneta meua de recordar-te en aquest cas, Si conseguís que em treguessin ells, seria fàcil pel mateix conducte i més tractant-se de tu sola i intel·lectual, que ens pugues

Sen reunir nos a Anglaterra o a França.
Fabrega opina així com jo i més ell coneix
a molts dirigents dels quaquers a través d'A-
just Infantil de Reragnard. Què et sembla
Mariona?

Cada vetlla organitzem sessions
de cant, poesies, etc. Altir mentre mata-
vem el temps cantant cançons populars
en mig dels cants, sentia com mai la te-
va recordança i exilats així moltes esco-
fes em feien vibrar i conseguíem anegar-me
els ulls, quan pensava que ~~amb~~ la tendre-
sa de la música, aglutinava tota la teva
tendresa. Tot, com sempre, em feia preveure
la nostra amor i felicitat futures. No sé si
és una pesadilla negra, però m'entesto en que
vem de ser felixos perquè ens ho mereixem i
hi tenim dret. Totes les penalitats presents en
lloc d'afebliar el meu ànim l'encoratgen
i són proves on fonamentar el nostre amor.
Crec que aquest no és mereix sense aques-
tes proves. Com m'ha disort ens golpegi
mes gran serà la futura felicitat i avui

tinc mes ganes grans de veure, com mai la
havia tingut. No ho dubtes, morena i salada
meva, des s'atancen, que ens pagaran amb
escreix les penalitats presents. Dic morena
i salada recordant l'estrofa d'una cançó
que diu morena y salada desde que te vi...

M'espanta una
cosa i és que caiguessis malalta lluny
de mi. Jo sé que sofriries tu també en
aquest sentit. Voldria portar-te amb aquestes
lletres optimisme en aquest sentit. Supero
millor que la majoria les condicions climàtics
lògiques d'aquesta platja. Soc més fort del
que pensava. Si s'arrugla el temps i després
de bufar el Mistral, que no et deixa caminar
crec que fins hi tot guanyaria amb fortitud.
Tots esperem que el temps canviï i vinguin
els dies primaverals per xaponejar amb
l'aigua. Fins i tot no pots ni rentar-te. El
vent fa fugir l'aigua de les fonts històriques.

Espero amb ansia noves teves. Les
teves cartes m'ajuden, com res, a esperar.

T'estima molt i molt i et recorda
que el teu Vilalta